

V minulosti stavěly české dálnice „naše“ společnosti švédská Skanska, rakousko-německý Strabag, či česko-slovenský Metrostav. Byly předražené. Podle polského receptu jsme se i my rozhodli oslovit čínské společnosti. Ty by totiž podle všeho byly s to postavit dálnice za poloviční cenu stejně jako v Polsku. Jenže jakákoliv nižší cena dálnice není vždy výhodou pro Českou republiku.

Nedávno jsem byla na polské ambasádě a o stavbě dálnic čínskými společnostmi jsem si pohovořila s první tajemnicí. Ta mi ukázala, že dálnice se opravdu postavily o polovinu levněji. Bohužel mi ale nevyvrátila, že by čínská přítomnost byla bezproblémová a za jakýchkoliv podmínek žádaná. Idealismus české společnosti ohledně čínských firem stavějící české dálnice nemá pevné kořeny.

Největším problémem je čínský dumping

Čínské společnosti bezpochyby nastavují dumpingové ceny. Mohou si dovolit jít s cenou dolů, protože je finančně dotuje stát, protože nedodržují naše evropské výrobní standardy a standardy bezpečnosti práce a protože čínská vláda drží svou měnu podhodnocenou, což zlevňuje čínský export. Takovou „konkurenceschopnost“ získanou podporou státu bychom měli spíš odsoudit než ji podporovat.

Liberalizace ano, ale pouze oboustranně

Jsem přívržencem liberalizace obchodu, ale pouze v případě, že je oboustranná. Čína ale vůči Evropě otevřená není. Dokonce po té, co se polská strana rozhodla Číňany do svých tendrů pustit, dostala od Evropské komise pokárání. Evropská unie totiž mohla využít situace a evropské firmy podpořit při expanzi na čínský trh.

Dnešní Čína = dumping + porušování autorských práv

Čína dnes nevyrábí ekologicky šetrné výrobky a porušuje autorská práva při výrobě

napodobenin různých značek – od trička Adidas po kabelku Louis Vuitton, kterou byste od té pravé nerozeznali. O ekologii a autorských právech jsem si chtěla pohovořit s čínskou ambasádou. Ta ovšem má ze schůzky se mnou obavy. Mojí asistentce se už delší dobu nedaří společný termín domluvit, protože se to čínské straně neustále nehodí.

Evropa by měla prosazovat ekologické clo

Čína patří mezi současné hospodářské premianty. Za ekonomický růst by dostala jedničku s hvězdičkou. Patří mezi státy BRIC a hovoří se o tom, jak Čína ovládne náš kontinent. Ohledně ekonomického vývoje v Číně jsem poněkud skeptická. Současně Čínu trápí například vysoká inflace. Ceny potravin rychle rostou. Vnitrostátní situace je bohužel velmi odlišná od vyhlídek Číny na mezinárodním poli.

Evropa by za každých okolností měla Číně vyslat signál, že na svých standardech trváme, a prosazovat ekologické clo. Tento signál vysílá intenzivně Francie v čele se Sarkozym a částečně Německo. USA se angažuje v tlaku na Čínu v případě devalvace jüanu. Česká republika by se k těmto státům měla přidat také – obzvláště pokud na naše území pustíme čínské investory a otevřeme se. Je to v této situaci nejsnazší řešení, které mimo jiné podporují i ti, kteří kritizují vágní postoj Číny ke snižování produkce skleníkových plynů, který se projevil obzvláště při schvalování Kjótského protokolu.

Potřebujeme opravdu čínské společnosti, aby podpořily konkurenci na českém trhu?

Problémem předražení dálnic není nedostatek konkurence, kterou by zaplnily čínské firmy, ale samotné navržení dálnic a cest, které mají nadprůměrný počet sjezdů a mostů, lobbying a korupce při tendrech. V případě, že by čínské firmy měly vstoupit na český trh, trvám na sepsání česko-čínského memoranda, kde bychom jasně nastavili spolupráci mezi Čínou a ČR, resp. klidně i EU. Až po té, co se domluvíme, mluvíme o společné stavbě dálnic.

[Joomla SEO powered by JoomSEF](#)